

CENZURAT.

PLAIURI SĂCELENE

DIRECTOR: VICTOR TUDORAN.

Inscrisă sub. No. 13 din 16 Mai 1938 Trib. Braşov.

Anul VI.

MARTIE

Nr. 3.

1939

PLAIURI SĂCELENE

APARE ODATĂ PE LUNĂ.

Revistă fondată în anul 1934.

Director:

Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Redactor:

VICTOR TUDORAN.

Secretară:

ION PĂLTĂNEA

MIȚA CODREANU.

Cuprinsul:

VICTOR TUDORAN:	Dinamica Săcelor.
MARIA GIUGLEA, prof:	Chipuri de femei săcelene.
N. MOROIANU:	Iar eu... n'oiu ști... (versuri).
VICTOR TUDORAN:	Eroii (nuvelă istorică) — urmare. —

Cronica literară: „Cum am cucerit vieața” de Petre Georgescu-Delafraș, (Victor Tudoran), „Evenimentele economice ale anului 1937”, de Dr. N. G. V. Gologan (Ion Păltănea).

Cronica săceleană: Dr. George Moroianu (Redacția). *Curier săcelean* (P. S.)

Cronica mărunță: *Din lună în lună* de Ion Păltănea, *Știri săcelene din toată țara: Din Turcheș* (Ioan Perșinariu), *Din Purcăreni* (Ioan Văju), *Din Galați* (Correspondent). Abonații noștri, Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene”, etc.

COPERTA: Săceleancă în costum vechiu național, clișeu în zinc.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelor care prin articolele lor înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor sate.

Spre știință.

- Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg. ●
- Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.
- In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție sau le vom aminti la rubrica respectivă, în baza reciprocității.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnice tipografice, fără a ține seamă de vreo altă considerație.
- Cerem revistelor, ziarelor și editurilor din țară să răspundă schimbului nostru. ●

Notre adresse pour l'échange: ! Unsere Adresse für Austausch:
Nostro indirizzo per cambio: ■ Our address for change:

Revista „PLAIURI SĂCELENE” Satulung,
Săcele — Jud. Brașov—România.

Plaiuri Săcelene

— revistă de atitudini și probleme săcelene. —

DIRECTOR:
VICTOR TUDORAN.

— a p a r e o d a t ă p e l u n ă. —

Dinamica Săcelelor)*

de Victor Tudoran.

Leagăn creator de energii românești, Săcelele mocănești au jucat un rol important în istoria plămădirii noastre de ieri, în istoria secolului trecut, când cele mai importante evenimente ne-au cimentat, încet dar sigur, în statul care avea să se plinească numai în veacul al XX-lea.

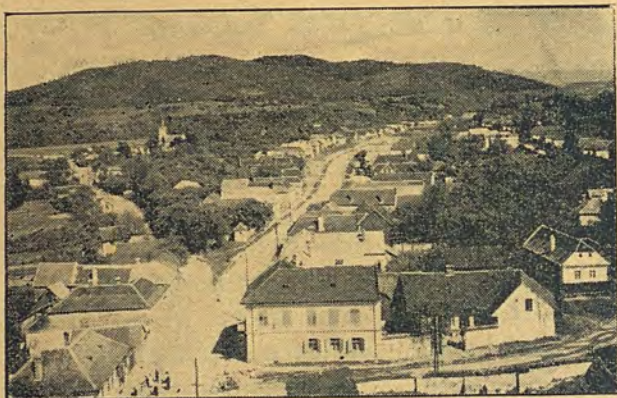
Popor născut în cântec de caval, în sunet plângător de doină sau plămădit în domoală și sfântă tăcere de codru, mai apropiat de Daci, decât de Romani, neamul acesta al păstorilor ardeleni, și-a împlinit cu prisosință misiunea, ce a format în trecut idealul multor generații.

Cadrul mioritic în care s'au născut trebuia să i formeze domoli, nostalgici dacă vreți, romantici chiar. Totuși păstorul ardelean în general și cel săcelean mai ales, e întreprid, harnic, vânjos, modest și mândru. De mici erau duși la oi, la prăvălii sau — mai puțin — la carte. Indurau mizerii, luptau voinicoși cu viața, obida lucrului nu-i speria iar voința nu li se frângea sub greutatea sgu-duitoare și aspră a vieții. Cădeau din ei, ca'n orice luptă, dar cei mai mulți răsbiau în viață. Răscolitorul dor de acasă îi facea să nu-și uite obârșia, și peste toate vrerile lumii în care trăiau, ei ajutau cu bani grei, bisericile din satele natale, făcându-le danii importante, care le-au ajutat a fi astăzi adevărate monumente istorice.

Forța aceasta care a strâns toate elementele vitale ale Săcele-
lenilor și i-a împus națiunei făcându-i folositori, se numește dinamism. Fiecare popor are un dinamism al său propriu, cum de altfel au toate regiunile unei țări, fie ele chiar cât de mici. Până și popoarele cele mai neînsemnate de pe harta țărilor lumii, au un dinamism

*) Acest articol a apărut în numărul festiv al cotidianului brașovean „Ardealul” din 25 Martie 1938 și a fost reprodus de cotidianul naționalist „Neamul Românesc” din București, de sub conducerea D'ui prof. Nicolae Iorga, în numărul din 3 Mai 1938.

propriu al lor, care nu le lasă să dispară de pe fața pământului. Totuși dinamismul Săcelelor este aparte decât al celorlalte părți locuite de Români. În general dinamismul unui popor sau părți de popor, rodește numai într'o direcție sau două cel mult. Dinamismul Săcelelor a rodit multilateral și impresionant de puternic. Iată-i de exemplu printre primii și cei mai harnici și sănătoși coloniști ai Dobrogei lui Mircea cel Bătrân. Iată-i deasemenea buni și mari agricultori pe Bărăgan, Burnas, Bugeac și Câmpia Dobrogeană. Luptând cinstit s'au impus în comerțul românesc, creînd case comerciale importante. În industrie au pătruns încet dar solid iar în economia de vite au de-

SĂCELELE PITOREȘTI.

SATULUNG.

Șoseaua Regele Ferdinand.

— vedere generală. —

venit mari crescători și moșieri. Sângele curs în războiul cel mare, a fost mărit și cu partea de contribuție a Săcelelor, fiind luptători și voluntari destoinici.

În latura culturală a țării, Săcelele au fost și mai roditoare. Au dat din belșug dela miniștrii până la deputați și dela umilii învățători de sat până la profesorii universitari de reputație europeană.

Puterea aceasta de neegalat, a impus Românilor de pretutindeni dinamismul săcelean, făcându-i cunoscuți ca oameni dintr'o bucată.

Actualmente, Săcelele par a fi într'o stare de tranziție, căutându-și poate o nouă cale în desfășurarea vieții românești de azi. Puterea lor din trecut este o cheazășie că astăzi vor ști din nou să pășească drept și sigur în istoria României, lăsând drum luminos și curat, întocmai cum odinioară, luptând viforos spre cremenea scântietoare a biruinței românești de mâine.

Chipuri de femei săcelene

de Prof. Maria Giuglea,

Directoarea liceului „Regina Maria” Cluj.

Tocmai celisem o carte care-mi plăcea mult. Și-am crezut ni-merit să desprind din ea ceea ce se potrivește cu titlul comunicării mele. Cartea este intitulată: *Chipuri din Săcele* și face parte din publicațiunea „Cartea satului” scoasă de „Fundațiunea Culturală regală” „Principele Carol”. Voiu căuta să desprind din această carte „Chipuri de femei săcelene” folosind cât mai multe citate din această carte care pe mine m'a impresionat atât.

Autorul ei vă este desigur binecunoscut. Este fostul Rector și Profesor al Academiei Comerciale din Cluj, d. *George Moroianu*. D-sa a mai publicat între altele și cartea în limba franceză, pe care desigur o cunoașteți: „*Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européenne*” premiată de Academia Română, și în care arată cu desăvârșită competență drepturile Românilor în Ardeal și partea covârșitoare pe care tineretul român — de atunci — la studii în străinătate a avut-o în revendicarea acestor drepturi și în crearea unei opinii favorabile cauzei românești.

Cartea de azi despre care a publicat mai zilele trecute un elogios și entuziast articol și Părintele Agârbiceanu, în ziarul „TRIBUNA” deși cu totul în alt gen, desvăluște același suiet de mare român, care se apropie de trecutul neamului cu aceeași pioasă dragoste, prezentându-ne chipuri săcelene, scumpe amintiri ale copilăriei și adolescenței, ca urmare a puternicei legături păstrate cu satul în care s'a născut și în care și azi, își petrece cele mai iahnite zile de vacanță și recreație.

O memorie uimitoare îi păstrează vii chipuri de demult. Cu o mare putere de evocare și un real și necontestat trecut de scriitor ni le redă și nouă parcă a avea, clocotitoare de viață. Știm cu toții că Săcelele sunt șapte sate în șir la poalele munților între Valea Timișului și a Târlungului, șiam că Săcelenii au fost gospodari de frunte, economi de vite, în Țara Bârsei cu turme numeroase de oi, că treceau cu aceste turme peste munți în Țara Românească, la iernat pe Bărăgan și Dobrogea, și până în Basarabia și chiar dincolo de Nistru până prin Crimeia. Șiam aceasta cu toții. Dar această viață a mocanilor în toate amănuntele și farmecul ei numai acum o vedem a avea. Așa de pildă, în cartea d-lui Moroianu însă, prinde viață adevărată mareața figură de epopee, uriașul munților și al codrilor, Moșu Vasile, care-și păstra numeroasele turme, cirezii

și herghelii în Podurile Sașilor din Țara Românească și care și la 80 de ani mergea călare zece, douăsprezece ceasuri în șir prin munți, pe margini de prăpăstii până la stânele de mânăzi și vestita cășerie, acolo unde se fabrica renumitul „Cașcaval de Penteleu” pe care-l desfăceau apoi la negustorii din București, Ploești, Brăila și aceștia de multeori tot din Săcele. Afară de cașcaval, brânză, unt, mai vindeau piele oilor pentru cojoace, și pieptare înflorite cu arnici de diferite colorii. Lâna smuslă o vindeau spălătorii din Brașov, iar aceștia negustorilor de postav și pălării din Sighișoara, Sibiu și alte orașe. Seul topit se vindea negustorilor de lumânări și săpun, luând pe marfă bani buni.

Buna stare materială a Mocanilor se răsfrângea asupra satelor; ei dăruiau săracilor cu dărnicie princiară și contribuiau mai ales la împodobirea cu chipuri sfinte și odoare a bisericilor din sat.

„Și Moșu Vasile era om religioș și păstrător al tradițiilor noastre din străbuni” — zice autorul. Când era acasă nu-i trecea nicio Duminecă și sărbătoare să nu se ducă la biserică, când era la munte, avea cu sine o icoană pe care o acăța de peretele din spre răsărit. Și seara și dimineața se închina prelung în fața ei, zicând tare, Tatăl Nostru, Crezul și toate rugăciunile pe care le știa. Posturile le ținea cu sfințenie și-i obliga să postească și pe cei din preajma lui.

Vă închîpuți într-o astfel de atmosferă de muncă, bunăstare materială, viață religioasă și păstrarea cu sfințenie a tradițiilor, care era viața și rostul femeilor din Săcele. Domnul Moroianu le evocă cu pietate: pe *Reveica*, soția a treia a Moșului Vasile, pe *Măriuța* fiica cea mai mare din a doua căsătorie, pe *Ivașca*, bătrâna sfătoasă, pe neobosita și harnica *Lelea Nuța* și altele, reprezentând condițiuni de viață diferite din Satulungul Săcelilor.

Mocanii din Săcele erau mai mult duși de acasă. Rămâneau femeile singure ca altădată castelanele din Evul-mediu, așteptând cu îndelungă răbdare reîntorcerea la cămin a soțului. Săcelencele purtau singure grija gospodăriei și a creșterii copiilor. Și gospodăria nu era ușoară. Femeia trebuia să-și facă în casă de toate, lumânările de seară cu care se lumina pe atunci. Trebuia să toarcă, să țesă și să vopsească stofele de lână, să țesă în 2, 3, 4 și 5 ite țesături de bumbac, să facă dimie albă pentru anteriorul înflorit cu găetane, dimie neagră pentru ghebele mari blănite cu piei de cârlan, foije vârgate, scoarțe și țoluri mai groase, și-apoi ce mândre erau la întorcerea soțului, gătite de sărbătoare, pășind alături spre biserică sau luând parte la o faptă creșlinească.

Iată pe *Reveica* „Între Crăciun și Bobotează și curând după

Regretatului visător : George Petcu.

Iar eu... n'oiu ști... nici când...

de N. Moroianu.

*Inmărmurit, spre ceruri dus,
— La steaua care mi-a apus —
In cântul clopotelor rar,
— Duios cum alte glasuri nu's —
Par'că vă văd cu cât amar...
Veniți la-al stelelor pândar,
Ca să-i aduceți ultim dar...
Mănunchiul cu mărgăritar!...*

*Purtat pe brațe... sau în car...
Plâns sau neplâns... tot în zadar...
Căci din mulțimea ceea roi
Câți mi-or veni la creștet iar
In toamna veștedelor foi...
..Când plopii'n juru-mi vor fi goi...
..Ca mine biciuiți de ploi...
Câți dintre voi?.. Câți dintre voi?..
.....*

*Dé-acum în lacrimi geana-mi
[scald
Gândind la veri cu soare cald...
Sau nopți cu stele coborînd,
Pe luciul mării de smarald,
Când „tu” la sânul tău strângând
Portretul rece și plângând...
Vei adormi cu mine'n gând...
Iar eu... n'oiu ști... nici când...
[nici când...]*

*Tăcerea — al tristeții glas
Se va întinde pas, cu pas...
Vor ninge anii toți, trecând
Uitarea peste ce-a rămas...
...Și 'n noapte plopii fluturând
Târziu... le-or auzi plângând...
Vor suspina și ei pe rând...
...Iar eu... n'oiu ști...
[nici când... nici când...]*

Sf. Mărie, în gospodăria Moșului Vasile se pregătea o faptă frumoasă, de milă creștină pe care bunul moșneag obișnuia s'o facă din tinerețe. Vrednica lui soție, Reveica, pregătea o oală mare cu sarmale, cu carne și cocea 2—3 cupatoare de pâne brună de grâu din holdele lor". Această oală și cu alte multe de-ale mâncării le ducea la temnițele Brașovului unde le distribuia robilor întemnițați pentru a le mai alina foamea și alte necazuri.

Și câte fapte de acestea creștinești nu va mai fi săvârșit Reveica. Când s'a săvârșit și ea din viață, toată ulița și mulți și multe și mai de de parte au plâns-o pentru sufletul ei bun și inima ei miloslivă, căci nimeni din cei săraci și necăjiți nu intrau în curtea ei fără să fie ajutați și miluiți.

Un alt chip reprezentativ și cu religiozitate evocat de autor este *Măriuța*, fata cea mare a Moșului Vasile, frumoasă ca o zână. La nunta ei, bătrânul i-a dat zestre cincisute de galbeni; cincisute de oi, 40 de vaci și treizeci de iepe de prăsilă. Apoi haine scumpe, rochii frumoase de atlas, de mătase, scurteici două: de postav și de mătase, cu plimbul una de jder și alta de samur. Tivilichie de mătase cu floricele de fir de aur, cusute pe spate și pe piept cu niște stele.

Era această haină orientală, cusută pe talie, fără mâneci și căptușită cu mătăasă roșie, albastră, galbenă sau verde. O purtau în vremurile vechi împărătesele și prințesele din Bizanț. Că românii din Săcele erau — după cum spun unii scriitori ca Nicolae și Ovid Densusianu — în parte de viță macedoneni. Măriuța era cuminte și înțeleaptă, după moartea mamei ei vitrege în grija ei au rămas cele patru surori nemăritate. Ea le-a îndrumat în toate trebile casei. Tot ea le ducea la biserică pentru a se spovedi și cumineca: deoarece fetele din Săcele erau crescute înainte, foarte aspru, întocmai ca în mănăstiri, nu mai ieșiau din casă după ce se mai măreau.

Ca chip de femeie mai năcăjită dar vrednică era: „lelea *Nuța*, care toată ziua muncea din greu pentru pâinea cea de toate zilele, scărmana lână, o trecea prin piepteni pentru urzeală și bătătura dimiilor albe, ori a țesăturilor vârgate în diferite colori. După un obicei străvechiu, torturile erau vopsite de gospodinele satului acasă, numai cu vopsele din ierburi, mult mai trainice ca cele de azi, din prafuri.

Lelea *Nuța* era meșteră mare în astfel de vopseli vegetale, ea făcea *negrul* din coaja de anin, *vânătul* cu lalachiu topit în usuc, *galbenul* cu arac — o floare aurie ce se găsește pe toate dealurile, sau cu foi de ceapă, *cafeniul* îl făcea cu frunze de nuc, iar *roșul* din frunze de meri pădureți.

Lelea *Nuța* era femeie întreprinzătoare. Ea scotea banul și din piatră seacă, la ea veneau vecinele și rudele cu lucrul, ca să mai stea de vorbă: „unele cu furca de tors la brâu, altele „cu caer de îndrugat, unele cu lână de scărmanat, altele mai rar chiar cu cusutul“. Bietele femeii, harnice și gospodine, aveau și ele scăderile lor. Tare le mai plăcea să scarmene nu numai lâna dar și cele mai neînsemnate întâmplări din sat și să le întoarcă și pe o parte și pe alta, tâlmăcindu-le fiecare în felul ei: „Ba că cutare femeie și-a măritat fata și nu i-a dat zestrea ce i-o făgăduise, făcându-le trai rău tinerilor. Ba că Maria cutare și-a adus o noră în casă o molotoală, o aia de curg haînele de pe ea, care nu știe să facă nimic mai de dai Doamne“.

Când se mai întâlneau câte două, chiar mergând spre biserică și chiar până la ușa bisericii, Săcelencele tot mai forfecau pe câte cineva, iar vorbăria se continua chiar și în biserică. Odată chiar părintele Radu Popea, supărat peste măsură, s'a dus între ele și le-a muștrat aspru de tot pentru acest rău obicei, rugându-le mai bine să stea acasă, dacă nu se pot ține dela vorbă, nici în timpul serviciului dumnezeesc.

Ce să le faci slăbiciunilor omenești! Erau ele rele de gură, dar vrednice și bune de treabă, de se dusesse vestea de frumusețea sto-

felor țesute și vopsite de mâna lor. Industria casnică înfloritoare lor li-se dalora.

Dar vremurile bune s'au schimbat din cauza stăpânirii maghiare, mocanii s'au răspândit pe întregul înțins al țării, astfel au colonizat Dobrogea, iar din trunchiul bătrân doborât de împrejurări vitrege au lăstărit însă tineri, urmașii marilor gospodari de odinioară, prof. universitari și mulți oameni de stat au fost și sunt originari din Săcelele. Unii din aceștia mai păstrează încă legătura cu satul străbunilor, venind când și când în casele rămase pustii.

Să nădăjduim că vremurile de odinioară vor reinvia poate aeeva în ori ce caz, un săcelean ne-a dat prilej astăzi să trăim câteva clipe în atmosfera lor, să ne înduioșem de amintiri trecute, să fim mândri că într'un colț din Ardeal a putut să crească și să dăinuiască într'o vreme o stare economică românească atât de înfloritoare.

Nu cred că trebuie să fii Săcelean sau măcar să ai legături sufletești cu Săcelele, ca să fii impresionat și oarecum integrat în viața pe care autorul cu un surprinzător talent a știut să ne-o evoce. Amintirile îl năpădesc, materialul abundă, povestirea să întrerupe de paranteze, digresiuni, dar nu supărătoare. Îți dă numai impresia de bogăția materialului și-ți redă mai bine adevărata viață; nu-s chipuri izolate ci palpită viața trăită în toată complexitatea.

Deși intențiunea mea a fost numai de a prezenta câteva chipuri de femei săcelene, nu pot să termin și să nu amintesc aci sfătuindu-vă să-l citiți chipul extraordinar al Părintelui Radu, fost tribun pe Târnave în revoluția dela 1848, preot în Satulung între 1850—1900. El a fost în stare să ție piept și să înfrunte pe oamenii stăpânirii de atunci și să apere când erau în primejdie — drepturile Românilor.

Nu pot iarăși să trec cu vederea o impresionantă și măreață scenă, dela sfințirea în vârful munților, a unei cruci ridicate din evlavia unor Mocani săceleni, întru pomenirea morților lor. Măreția momentului te sguđuie și te înduioșează. Citez și cu aceasta voiu termina (pag. 79):

„Era o liniște odihnitoare în toată împrejurimea, îmbrăcată în mărețe păduri seculare. Roiuri de musculițe se învârteau de-asupra noastră în aerul fierbinte. Din când în când mici stoluri de turturele și de porumbei sălbatici spintecau văzduhul, trecând peste Doftana, de partea cealaltă a pădurii. Sus în slava cerului albastru, vulturii, ce-și aveau cuiburile pe piscurile dimprejur, pluteau alene deasupra noastră. Afară de rugile jalnice ale preoților, nimic nu turbura această liniște Dumnezească ce ne înconjură, afară de susurul Doftanei și de dăngănitul cu chemări de departe a tălângilor cărdului de mânăzări, care cobora agale de pe Dințeasa, spre locul unde ne găseam.“

*Tinca Ioan Roșculeț, mama doctorului Valeriu Roșculeț,
fost inspector general sanitar la Iași.
(după o fotografie din anul 1880).*

Eroii)*

nuvelă istorică de Victor Tudoran.

— urmare —

Regimentul poposise în partea de răsărit a șesului Bârsei, acea parte de pământ ardelean, minunat ascunsă în neînchipuit de frumoasa încercuire formată de colțul Carpaților meridionali.

Bieții soldați erau scăldați în sudoare, care lăsase urme adânci și șerpuite, pe fețele pline de praf. Cămășile erau ude și bocancii noui de campanie, din piele roșcată răspândeau un miros greu, ce plutea deasupra până departe.

La câțiva zeci de metri, Tărlungul curgea liniștit și domol, printre sălciile bătrâne și răchitele sângerii, ce îi umbrea valea.

Un ordin și cât ai clipi din ochi, valea Tărlungului, era populată de grupulețe de oameni ce se spălau în apa cristalină și răcoitoare.

— va urma —

*) Lucrare premiată la concursul literar din anul 1936, al cotidianului „România Nouă” din Cluj. Deoarece acțiunea ei se desfășoară pe plăsurile noastre mocănești, am găsit de cuviință să o publicăm.

Cronica Literară.

„Cum am cucerit viața“ de **Petre Georgescu-Delafras**, Editura „Cugetarea“ București 1939. Prețul Lei 60.—

Am cumpărat mai întâiu volumul — fără a ști că ne va fi trimis și din partea editurii, așa după cum s'a întâmplat de altfel, — deoarece suntem pasionați cititori ai volumelor ce cuprind descrieri despre izbânzi în viață, despre lupta pieptis, despre isprava finală a eroului, care nu se lasă învins, având în el acel „ce“ particular, de voioșă, de caracter sau talent.

Citirea volumului a fost însă grăbită de o notiță din săptămânalul „Azi“, din 7 Mai a. c. în care autorul volumului „Cum am cucerit viața“ este luat în zeflema.

Azi, după ce am citit volumul, regretăm că am cumpărat acel stupid săptămânal „Azi“, care miroase a stărv și care împrăștie iz de hoit din cadavrul aceluia inutil „Cuvânt liber“, foaia comunizantă a tiparnițelor din Sărdinar.

Cum nu merită atâta atenție, vom căuta numai să aflăm de ce s'au supărat „domni“ de la „Azi“ pe autorul și editorul **P. Georgescu-Delafras**? E foarte simplu. Volumul său a fost scris pe o puternică linie de românism creator, care probabil nu le-a plăcut.

În fiecare pagină pulsează, alături de sfatul părintesc adresat tineretului din Țară și mândria de a fi Român, de a fi făcut o operă românească, de fi reușit în luptă și un cuget românesc și mai ales de a fi îmbogățit patrimoniul național cu o instituție românească și curată națională, izvorită din mintea unui singur om, care a știut suferi, a știut munci și știe a fi mândru de succesul său.

Dr. P. Georgescu-Delafras scrie la începutul volumului său :

„Sunt privațiuni din sgârzenie și privațiuni pentru înălțături durabile. Ceea ce nu-i tot una.

Eu am știut să mă privez, pentru a putea crea“.

Iată marele merit al învingătorului.

Afară de cele arătate mai sus, cartea conține și multe impresii, întâmplări și norme, pe care autorul le redă sub haina unui stil clar și atractiv, reușind a ține încordată atenția cititorului.

Noi recomandăm călduros volumul fiind convingși că tineretul român poate folosi mult de tot după ce-l va citi.

Din parte-ne felicităm sincer pe **Dr. P. Georgescu-Delafras**, pentru ideea ce a avut de a edita acest volum, atât de folositor tineretului unui neam.

Victor Tudoran.

Evenimentele economice ale anului 1937, cu deosebită privire asupra circumscripției Camerei de comerț și industrie din Brașov, de Dr. N. G. V. Gologan, Brașov 1938. (246 pagini). Cartea aceasta face parte din seria ultimelor lucrări cu caracter economic datorite dlui **Dr. N. G. V. Gologan**, prim-secretar al Camerei de comerț și de industrie din Brașov, cari constituiesc o însemnată contribuție la cunoașterea evoluției economice din Țara Bârsei. Lucrarea este închinată memoriei lui **Adolf Hesshaimer junior**, decedat în anul 1937, ca un pios omagiu pentru rodnică activitate desfășurată în decursul celor șase ani în cari a deținut preșidenția Camerei de comerț și de industrie din Brașov. Evidențierea personalității dispărutului, care a adus reale servicii instituției ce a prezidat, precum și a sentimentelor sale de înalt patriotism, fac obiectul unui întreg capitol al cărții.

Folosindu-se de un bogat material documentar, bine triat, autorul reușește să înfățișeze în primele capitole, aspectele anului 1937 internațional-economic și apoi situația comerțului și industriei din acelaș an, în România. Trecând la viața economică din circumscripția Ca-

merei de comerț și de industrie din Brașov (cuprinzând județele Brașov, Făgăraș, Trei Scaune și Târnava Mare,) dsa face o serie de considerațiuni cu privire la situația agricolă a anului 1937 în această regiune, deoarece — după cum prea bine observă dsa — starea agriculturii are consecințe directe și imediate asupra schimbului și prelucrării materiilor. Agricultura procură un însemnat contingent de materii prime, iar pe de altă parte o bună recoltă mărește capacitatea de cumpărare a consumatorilor. Din comparația datelor prezentate, se constată o sporire a suprafețelor cultivate și a producției la plantele industriale, (în special cânepa, inul, soia și cicoarea), în detrimentul cerealelor, ceea ce indică o dezvoltare a industriilor respective Dealtfel anul 1937, marchează un progres pentru toate industriile din circumscripția Camerei Brașov, dar mai ales a industriilor textilă și metalurgică. Aceasta din urmă este o consecință a măririi capacității de producție a fabricilor existente la începutul anului 1937, cum și a înființării de noi stabilimente menite a produce, în primul rând, material de războiu.

Deosebit de interesante sunt constatarea cu privire la scumpetea vieții în circumscripția Camerei dar mai ales în orașul Brașov, unde se înregistrează

în cursul anului 1937 un spor de scumpete de cca 14⁰/₁₀, deci cu cca 4⁰/₁₀ superior mediei scumpetei țării întregi; cum și cele referitoare la ofertele, cererile și plasările celor fără de lucru. În fine capitolele tratând despre exportul de animale și carne proaspătă și despre situația industriei de postav.

Ulltimele capitole ale lucrării se ocupă despre activitatea, realizărilor și gestiunea Camerei, în cursul anului 1937. Se desprinde de aici străduințele și conținua preocupare a conducătorilor acestei vechi instituții de diriguire a vieții economice din Țara Bârsei, de a apăra și a reprezenta și pe mai departe interesele comerțului și industriei din regiune, în cele mai bune condițiuni.

Deși cartea conține o mulțime de date statistice și amănunte concrete, totuși lectura ei nu plictășește, datorită metodei autorului de a prezenta totul într'o formă cât mai atractivă și mai clară. Lucrarea aceasta este de o incontestabilă valoare pe tărîmul economic, atât prin bogăția materialului, cât și prin prețioasele concluzii.

Ea a fost bine apreciată în cercurile competente, unde meritele de cunoscător și neobosit cercetător al problemei economice, ale dlui *Dr. N. G. V. Gologan*, sunt unanim recunoscute.

Ion Pălfănea.

— O reclamă inteligentă face mai mult de cât orice. —

VIZITAȚI COFETĂRIA

Z Ö L D I

CERNATU - Jud. BRAȘOV.

Zilnic se găsesc prăjituri proaspete.

Bine asortată cu bomboane, pișcoturi și fursecuri alese.

Serviciu prompt.

Prețuri reduse.

Cronica Săceleană.

Dr. George Moroianu,
scriitor săcelean de talent.

Rar am avut prilejul de a vorbi sau scrie despre colaboratorii noștri, dar anul de față parcă am pornit a face numai acest lucru. După ce în numărul trecut am scris despre Dl. Dr. Victor Jinga, astăzi ne vedem siliți a scrie despre Dl. George Moroianu.

Coincidența face ca să urmeze unul după altul, atât de repede, dar vrem să fim înțeleși că nu suntem partizanii aceluși sistem de a vorbi despre „ai noștri”. Evenimente în afară de voința noastră ne fac a lua condeiful și a scrie, evenimente cari ne dau dreptul a-i prezenta lumei săcelene.

Dr. George Moroianu.

Intotdeauna ne-am ferit de a lăuda, tocmai pentru a nu se crede că facem aceasta din obișnuință și fără convingere. Dar să revenim la subiect.

Cronica din numărul de față se va ocupa despre volumul apărut la începutul anului curent, intitulat: „Chipuri din Săcele” datorit dlui George Moroianu, editat de Fundația Culturală Regală „Principele Carol”, în colecția „Cartea Satului”, sub numărul 29 și costă numai 30 lei.

Volumul intitulat atât de minunat „Chipuri din Săcele”, este scris cu adevărat talent, redând în pagini simple și în imagini bogate, pitorescul vieții păstorești din Săcelele de odinioară, când chimirurile mocanilor noștri era doldora de galbeni iar bună starea era stăpână peste toate satele noastre.

Autorul descrie fapte trăite și deapănă firul amintirilor cu o măiestrie rar întâlnită, apropiindu-se de acea minunată „România Pitorească” a lui Al. Vlașuță. Stilul particular cât și întorsătura meșteșugită a frazei o face atrăgătoare, astfel că nici nu bagă de seamă când ai terminat cartea de citit.

Volumul cuprinde șapte capitole și anume: *Moșu Vasile, Dumnezeu nu bate cu bățul, Ivașca, Maria Baçiului, Călțuna, Părintele Radu și Lelea Nuța.*

În fiecare vibrează dragostea de sat, de vremurile cari au fost odată cu mult mai înfloritoare ca azi, dragostea de frumoasele obiceiuri din trecut, de credința noastră strămoșească, dragostea de frumos, de bună cuviință, de libertate și traiul în natură.

Marele merit al autorului este că a reușit să prindă, să reție și să redea, viața specifică a Mocanilor săceleni de odinioară, care prin volumul „*Chipuri din Săcele*”, se va putea păstra definitiv în comoara națională a neamului.

Din paginile volumului mai izbesc ochiul cititorului, faptele de curaj, stăruință și muncă românească și creatoare, a unora dintre Săcelenii ce-i întâlnim în volum.

Este o carte recomandabilă nu numai tineretului săcelean dar și tineretului țării întregi, cât și celor mai în vârstă, a căror origine săceleană i-ar putea îndemna să o citească. Atunci s'ar simți mândrii de originea lor mocănească.

Cartea cuprinde 180 pagini, tipărită frumos și peste 45 clișee în zinc, lucrate pe hârtie cretată.

Dr. George Moroianu, a făcut o faptă bună, reușind a fi astfel recunoscător satului care l-a creat și strămoșilor săi, dând pildă vie de cinstire cuviincioasă a amintirii lor.

Pentru această muncă oboșitoare și lungă, autorul a fost răsplătit de succesul pe care cartea sa l'a înregistrat în toată țara.

Redacția.

Vom fi recunoscători acelor ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Curier Săcelean.

● Din cauza speselor prea mari ne vedem siliți a nu mai trimite revista spre vânzare la librăriile din țară.

Toți cei cari doresc să o poată avea, trebuie să o comande direct la administrația noastră sau să se aboneze.

● Articolul „*Chipuri de femei săcelene*” datorit doamnei *Maria Giuglea*, este o comunicare ținută în cadrul Societății Femeilor Universitare Române din Cluj, și publicată în cotidianul clujan „*Tribuna*”, Anul II Nr: 43 din 22

Februarie 1939, de sub direcția părintelui *Ion Agârbiceanu*.

● Rugăm și pe această cale pe toți Săcelenii adevărați să-și facă datoria, *achitându-ne abonamentul* iar pe cei cari au primit invitații prin cărți poștale, să ne trimită costul reclamelor apărute în numărul festiv.

● Credem că truda noastră va fi înțeleasă și prețuită așa cum trebuie.

● Săceleni *sprrijinindu-ne*, ajutați la ridicarea *Săcelelor* voastre dragi.

— P. S. —

SALONUL DE COAFURĂ

IOAN BALAZS

CERNATU - Jud. BRAȘOV.

Se execută undulațiuni permanente cu electricitate și cu aburi.

Mai execută și vopsiri de păr cu granițe și responsabilitate.

Se gătesc mirese. — Preluri reduse.

3-3.

Cronica Măruntă.

Din lună în lună. Imprejurări independente de voința noastră, ne forțază a scoate revista cu mari întâzieri, deși avem materialul pregătit pentru mai multe numere înainte. Sperăm totuși într-o revenire la normal. Suntem chiar în măsură a anunța pe onorații noștri cititori, că în curând vor apare numerile 4 și 5, închinată memoriei lui *Nicolae Popea*, doctor în drept și inspector general în Ministerul Muncii, decedat în ziua de 9 Mai a. c. în casa părintească din Satulung. Deasemeni vom da la iveală în scurt timp, cel de al șaselea număr al revistei, din al cărui material o parte este tipărit încă de pe acum.

Din cauza acestei apariții neregulate, cronică noastră ce vrea să fie o însealare zilnică a faptelor săcelene, nu mai poate avea continuitatea necesară unei redări fidele a evenimentelor. La drept vorbind nu am avea de spus prea multe în cadrul acestei cronici, deoa-

rece festivalurile artistice ce se organizează de obicei cu ocazia sărbătorilor Sfințelor Paști și cari în mod normal ar fi trebuit să formeze subiectul principal al cronicii de față, au lipsit cu totul anul acesta. Explicația este foarte simplă. Vremurile turburi prin cari trecem nu au dat răgaz Săcelenilor noștri să se mai gândească și la petreceri, deși acestea sunt necesare — pentru destindere — chiar și în astfel de timpuri.

Iată de ce vom renunța de astă dată la o cronică obișnuită, dând în schimb cuvântul corespondenților noștri, a căror colaborare ne este din ce în ce mai prețioasă. Am dori ca numărul lor să fie cât mai mare, dându-ne posibilitatea de a reda în amănunte vieța de toate zilele a plaiurilor mocănești. Așa dar să-I ascultăm.

Cu noroc și voie bună.

Ion Pălfănea.

— Știri săcelene din toată țara. —

Cu ocazia organizării revistei noastre, pe lângă străduința ce o depunem de a căuta să apărem cât mai regulat — lucru ce pare tot mai greu de realizat, dar pe care sperăm să-l putem îndeplini în curând — am luat hotărîrea de a înființa rubrica de față, în care vom publica toate știrile ce ne vor fi trimise de corespondenții ce îi avem în țară și pe care îi vom mai numi.

Incepând cu 1 Mai 1939. am numit pe *Di. Ioan Văju* corespondent al revistei

pentru *Purcăreni* cu dreptul de a ne trimite informații și din Târlungeni și Zizin, până vom numi și în aceste localități câte un corespondent.

Sperând ca această rubrică să devină cât mai interesantă, prin însăși sufletul ce îl va pune în redactarea ei, corespondenții noștri, din parte-ne asigurăm cititorii că vom căuta să o mărim atâta cât va fi nevoie, pentru a fi cât mai informativă.

Redacția.

Din Turcheș.

1). *De ziua învierii.* Simbolica sărbătorire a Sfințelor Paști, adică prăsnuirea învierii Domnului nostru Iisus Christos, s'ar putea spune că anul acesta a fost cam tristă din pricina gravelor evenimente cari au fost, și a concentra-

Totuși această mare bucurie pascală am resimțit-o ca și în anii trecuți prin momentele fericite ale reîmprospătării credinții, — ce o purtăm veșnic în sufletul nostru — amintindu-ne jertfa sfântă a Domnului nostru Iisus Christos răstignit pe Cruce, pe crestele muntelui

Golgotha.

Această sfântă sărbătoare a biruinții creștinești, s'a oficiat cu un deosebit ceremonial în prezența autorităților comunale și școlare din localitate și a unei companii de onoare din *Bat. 2 V-tori M-te* ce se afla în cantonament de concentrare la Turcheș.

După cântarea rugăciunilor premergătoare sfintei slujbe a învierii, asistența a ieșit în fața bisericii „*Adormirea Maicei Domnului*” cu lumânările aprinse în mâini. — Slujba religioasă a fost oficiată de *Preotul Parohi Daniil Purcăroiu* iar răspunsurile au fost date de corul de străjeri și străjere ai școlii primare. — Când preotul a pronunțat „*Christos a înviat*” — s'au tras salve de armă și s'au aprins focuri de artificii —

După ceremonialul învierii asistența a intrat din nou în sfântul locaș iar la terminarea slujbei religioase *Preotul Purcăroiu* a vorbit despre. „*Învierea Domnului*” — îndemând pe enoriași și pe ostași să aibă în orice clipă încredere în Dumnezeu, care întotdeauna a fost și este cu noi. — Sfinția-sa a terminat cu creștinescul „*Christos a înviat*”.

2). În seara zilei de 15 Aprilie a. c. (ajunul Duminecei Tomei) *stolul de străjeri ai școlii primare din Turcheș*, a aranjat un frumos festival artistic urmat de dans, în sala *Căminului cultural* al comunei Baciú.

Programul compus din coruri, declamări și piesa de teatru „*Amedeu Stânjenel*”.

Tombola și alegerea reginei balului a completat reușita festivalului.

Beneficiul material a fost destinat cantinei școlare a stolului de străjeri.

3). De Luni 17 Aprilie a. c. *Subcentrul de Preg. Prem Baciú* a concentrat un număr de 32 T. P. pentru munca de folos obștească.

Concentrarea a fost de 10 zile.

5 zile sunt rezervate comunei Baciú, unde t. p. vor executa plantații de nuci și amenajarea aleii, „*Pe șant*” — ce leagă Baciú de Dârste.

În com. Turcheș, următoarele 5 zile T. P. vor sădi pomii și vor curăți șanțurile și amenaja potecile în parcul comunal, Regele Carol al II. lea.

Hrana pe aceste zile de concentrare a T. P. din subcentrul Baciú o va suporta comunele respective.

4). Duminecă 23 Aprilie a. c. (Sft. Gheorghe patronul „*Străjii Țării*”), urma ca stolul de străjeri și străjere ai școlii primare din Turcheș, să depună cuvenitul „legământ”, însă solemnitatea acestei sărbătoririi a fost amânată pentru Duminecă 30 Aprilie a. c.

Ioan Peșinariu.

Din Purcăreni.

Ziua de 10 Mai s'a sărbătorit în comuna noastră cu un deosebit fast. La ora 8³⁰ toți străjerii școlii primare și de copii mici, s'au adunat în curtea școlii. La ora 9 a avut loc ridicarea pavilionului. Străjerii au cântat Imnul Regal și cel Străjeresc. După ridicarea pavilionului, stolul de străjeri s'a îndreptat spre biserică, sub conducerea dlui Comandant *Eremia Pascu*, cântând marșuri patriotice. Slujba religioasă a fost oficiată de preotul *Traian Banciu*, care după terminarea slujbei, a vorbit străjerilor despre, ziua de 10 Mai. A mai vorbit și dl. dir. școl. *Eremia Pascu*, pentru străjeri și popor, despre întemeierea, dinastia, propășirea și modernizarea țării. A urmat o frumoasă serbare în poiana de lângă „*Piatra*”, unde străjerii au spus mai multe poezii și au executat jocuri străjeresti.

Au declamat străjerile: *Grama A* (Marșul dela 1877); *Maria Beșchea* (Armată Română); *Despan Maria*, (Nu cătușe).

După terminarea serbării, străjerii și publicul asistent s'au dus la *Monumentul Eroilor*, unde a început defilarea, care a fost primită de dl notar *Ionel Grama*, și preotul *Traian Banciu*. Au defilat: 1). Fanfara Subcentrului de Premiliteri Zizin; 2). Grădina de copii.

(continuare la pag. 42).

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 5. VI. 1939. — 1500 ex. —

Abonații noștri *)

au plătit între 1 Aprilie-14 Mai 1939.

	Au achitat abonamentul pe anul:				
	1935	1936	1937	1938	1939
Gică Voina, comerciant. Brașov	50	50	100	—	—
Tiberiu Țigoi, teolog. Purcăreni	50	50	100	—	—
Bujor Nistor, avocat. Sft. Gheorghe	50	50	100	—	—
Aldea Bratu, funcționar. Satulung	—	—	100	—	—
Vasile Fotescu, grefier. Cernatu	—	—	—	100	—
Gheorghe Jica, propr. Zizin	—	—	—	100	—
Ioan Filoti, primar. Purcăreni	—	—	—	100	—
Preot E. Saftu, Brașov	—	—	—	100	—
Iosif Pușcariu, medic, Brașov	—	—	—	100	—
Gheorghe Cuteanu, primar. Brașov	—	—	—	100	—
Constantin Moga, avocat, Brașov	—	—	—	100	—
Octavian Tătulea, avocat. Brașov	—	—	—	100	—
I. Vlaicu, casier. Brașov	—	—	—	100	—
Nicolae Jinga, comerciant, Satulung	—	—	—	100	—
Vasile Băzărea, industriaș. Turcheș	—	—	—	100	—
Vasile Filip, comerciant, Turcheș	—	—	—	100	—
Aurel Jantea, primar. Turcheș	—	—	—	100	—
Gheorghe Mărculescu, propr. Baci	—	—	—	100	—
Gheorghe Gheorghiu, mecanic, cfr. Baci	—	—	—	100	—
Petre Jianu, tâmplar, Baci	—	—	—	100	—
Ion Cazan, croitor, Baci	—	—	—	100	—
Gheorghe Median, comerciant, Satulung	—	—	—	100	—
Gheorghe Axente, funcț. Sft. Gheorghe	—	—	—	100	—
N. Cojocar, comerciant. Satulung	—	—	—	100	—
Aurel Puiu, depozit de cherestea, Brașov	—	—	—	100	—
Elena Zaharia, funcționară, Brașov	—	—	—	100	—
Savu Luca, dir. pens. Satulung	—	—	—	—	100
A. Pascu, funcționar, București	—	—	—	—	100
Alexandru Peneș, maior. Timișoara	—	—	—	—	100
Nicolae N. Sassu, comerciant. Negrești	—	—	—	—	100
Marioara Prosan, elevă, Ploești	—	—	—	—	100
Ioan Filip, comerciant, Turcheș	—	—	—	120	—
Constantin Pestrea, comerciant. Brașov	—	—	—	150	—
Vasile Băncilă, prof. Brăila	—	—	—	150	—
Radu. I. Ardelea, pensionar. Brașov	—	—	—	—	150
Casa de Citire, Turcheș	—	—	200	—	—
Dumitru Berbecariu, comerc. Brașov	—	—	—	200	—
I. L. & A. Hesshaimer, coloniale, Brașov	—	—	—	200	—

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Le mulțumim și pe această cale. Sprijinul acordat ne arată încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe acelaș drum al Săcelilor de mâine.

	1937	1938	1939
Ioan Al. Stroe, proprietar. Baciu	—	200	—
Tanțy R. Frățilă, profesoară, București	—	—	200
Ion Băncilă, comerciant. Craiova	—	—	200
Școala Primară de Stat, Cernatu	—	300	—
Au plătit prin C. E. C. Nr: 25.187.			
Alexandru Odor, procurist, Sibiu	—	—	100
Radu P. Duțescu, farmacist. Călărași	—	—	100

Abonamente populare.

Nae Pasăre, propr. Satulung, George Nistor, cantor. Satulung,
Moise Borcan, comerc. 1/2 an, Baciu, Ioan Dogaru, comerc. Satulung.

(urmare dela pag. 40).

mici subț comanda Drei *Elena Apostol*; *Pitiș*. Publicul a rămas plăcut impresio-
3). Străjerii școalei primare de stat, nat de munca pe care o depun domni
subț comanda dlui. Comandant *Eremia* învățătorii pentru străjerie.
Pascu; 4). Subcentrul de Premilitari Serbarea s'a terminat la ora 14.
Zizin, subț comanda dlui instructor **Ioan Văju.**

— Din Galați. —

Duminecă, 7 Mai a. c. a avut loc la *Galați*, sub patronajul mi-
nisterului economiei naționale, o mare manifestație economico —
socială cu caracter cooperatist. Lucrările s'au început printr'o gran-
dioasă ședință în amfiteatrul liceului comercial, unde s'au întrunit
oficialitatea și un numeros public. Printre vorbitorii, cari au luat cu-
vântul în acea ședință, trei sunt de origine săceleană și anume:
Dnii: *Victor Jinga*, ministru subsecretar de stat la ministerul economiei
naționale, *I. Tofăneanu*, directorul liceului din Galați și *I. G. Mun-
teanu*, directorul onorar al fostei școale comerciale superioare din
Galați.

Dl. *I. Tofăneanu* a vorbit în numele *Străjii Țării* din Ținutul
Dunărei de jos, declarând că *Straja Țării* stă de pază și va da
ajutor permanent cooperativelor.

Dl. *I. G. Munteanu*, a arătat cauzele pentru cari multe coo-
perative de ale noastre s'au prăbușit sub trecutele regimuri politice
și a stăruit asupra mijloacelor de îndreptare pe viitor.

Dl. ministru *Victor Jinga*, a arătat importanța economică —
socială a societăților cooperative și constatările făcute de D-sa cu
cazua vizitelor în diferite regiuni ale țării. Sufletele trebuie atrase
și mobilizate pentru o rodnică viață cooperativă în scopul de a
ridica bunăstarea generală a claselor muncitoare. Apoi D-sa a des-
voltat o conferință despre „*tratate comerciale și interese economice
naționale.*”

Correspondent.

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene“.

— Revista „**Satul și Școala**” Cluj —
a VIII. n. 7-8. Martie-Aprilie 1939.
Redactată de : C. Iencica și D. Goga, prof.

Dintre toate revistele pe care le primesc ca schimb cu *Satul și Școala*, niciuna nu mi-e mai dragă, n'o răsfolesc cu un sentiment mai puternic, decât *Plaiuri Săcelene*, căci din paginile ei aud chemări nostalgice spre satul copilăriei mele.

Un alt sentiment care mi-o atașază sufletului meu este entuziasmul tineresc al conducătorului și colaboratorilor săi!

Apariția ei timp de cinci ani de zile e o faptă nu numai de dărzenie mocănească ci și o faptă de cultură.

Meritul îl are incontestabil dl. *Victor*

Tudoran, care n'a cruțat nici o jertfă ca să poată exista această revistă.

Îi exprimăm toată admirația noastră.

Cu alt prilej, ne vom permite să-i schișăm un program de activitate așa cum îl vede un om de școală.

C. I.

— Revista „**Tineretea**” București —
a. IV. n. 2-Deceembrie 1938.

● Dir. N. P. Sterescu. ●

— *Plaiuri Săcelene*, anul V. Nr : 7 —
8. — Revistă de curajoasă și tinerească afirmare culturală românească. Cu material variat și bine ales, prăznuiește cinci ani de existență și de spornică activitate.

I. H.

*Dușumele nutfeder sau simplu gheluite, molift, sag
aburit pentru tâmplărie, scânduri fâlțuite, stâlpi de
porți, figle, găsiți întotdeauna convenabil numai la :*

Aurel Puiu & Comp

B r a ș o v

TELEFON

5.00 6.01

◆ **Str. Iuliu Maniu No. 67.** ◆

V I C T O R I. G H I A

— încălțăminte fină —

● **B u c u r e ș t i** ●

STR. FRANKLIN No. 8.

(vis-à-vis de Ateneul Român).

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN

a p a r e o d a t ă p e l u n ă .

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ.; Gheorghe Dragoș, asist. univ.; Silvestru Garcea, preot; N. G. V. Gologan dr. economist; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof.; Aurel A. Mureșianu, istoric; Nicolae Pană, inv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăriu, preot; Gheorghe Șerbu preot; Dr. Ilie Toma, asist. univ.; și tinerii publiciști săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moislu, Nicolae Verzea, Valeriu Calciu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Ion Despan, Lucian Dușoara, Ion Moislu, N. Moroianu, Florica Mosloc, Niță Părciog, Ion Perșinariu, Ioan B. Peteu, Mitică Peteu, Ion Sulu, Mihai I. Teșșan, Vlad Șeitan.

V R E M

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului, să despiciăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocănești.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	Lei 100
Abonamente de sprijin dela	" 150
Societăți culturale, școli	" 200
Instituții și autorități	" 400

Un număr simplu Lei 10.—

Număr dublu . . . " 15.—

Abonamentul la ediția populară este Lei 60.—
dar plătit înainte prin mandat postal.

Revistă fondată în anul 1934.

Cont la C. E. C. Nr. 25.187

o o o o

REDAȚIA și ADMINISTRAȚIA

Plaiuri Săcelene

SATULUNG — SĂCELE — |Jud. BRAȘOVI